

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 8. januarja.

Včeraj smo dobili vest, da je spor mej patrijarhatom in visoko Porto poravnán. Grški zastopnik v Carigradu je to tudi že naznanil svoji vladi. Jedenkrat se je že o takem sporazumljenji poročalo iz Carigrada, ali tedaj se vest ni bila popolnoma obistinila. Sedaj pa ta vest z več stranij prihaja, torej je verjetnejša. Sicer pa razmere mej Porto in patrijarhatom zadnji čas neso bile posebno napete, grška duhovščina v pokrajinah se tudi ni več strogo ravnala po patrijarhalnih ukazih.

Mi smo že pojasnili svojim čitateljem, da je ta razpor bil večjega narodnega nego verskega pomena, bil je v zvezi z bojem, ki se že bíje več let mej slovanstvom in helenstvom na balkanskem polotoku. Povod vsemu sporu bilo je to, da je Porta imenovala dva bolgarska škofa in patrijarh je odločno zahteval, da Porta ne imenuje nobenega bolgarskega škofa več. To je bila jedina važnejša točka tega spora, vse druge, ki se tičejo bolj cerkvenih zadev, so pa bile le potrebna stafaža.

Patrijarh se je nadejal, da bode s svojim postopanjem prisilil Porto, da ne bode več pospeševala razširjanja bolgarske, to je slovanske cerkve. Turški državniki so pa baš v tem vprašanji pokazali nenavadno odločnost. Gotovo je to pripisovati v prvi vrsti temu, da so velevlasti se potegovale za Bolgare; Rusija pa, na katero je zidal patrijarh, pa tudi ni hotela v tem vprašanji se postaviti na protislovansko stališče. Patrijarh v Carigradu in vlada v Atenah nesta prav razumela ruske politike. Mislila sta, da se bodo zaradi spora z Bolgari Rusi izneverili svoji slovanski politiki in pospeševali vse grške težnje, da le škodujejo Bolgarom. Peterburška vlada je pa pri tem pokazala, da je sicer nasprotnica sedanje bolgarske vlade, da je pa v zlic temu prijateljica bolgarskega naroda in želi, da se bolgarstvo lepo razvija ne le v Bolgarski, temveč tudi v turških pokrajinah. Tako postopanje vlade ruske je dober pouk ne le za Grke, temveč tudi za one Srbe, ki se nadejajo, da jih bode Rusija podpirala v njih Bolgarom nasprotnih težnjah. Rusiji je na srce razvoj vseh slovanskih narodov brez ozira za razne razpore mej posamičnimi slovanskimi narodi.

Rešitev tega spora se je pa zaradi tega bila tako zavlekla, ker je na Grškem po poslednjih volitvah prišla na krmilo vlada, od katere je patrijarh pričakoval, da bode razvila večjo energijo v vnanji politiki. Sedaj se je pa patrijarh že preveril, da se je v tem oziru varal. Delyannis v vnanji politiki ne kaže večje odločnosti nego jo je Trikupis. Tudi bi vse napenjanje vlade grške dosti ne koristilo, če bi jo velevlasti ne podpirale. Da bi pa morda zaradi tega spora Grki začeli boj, ni bilo pričakovati. Posebno hrabrost ni lastnost potomcev slavnihih starih Grkov in bi se tudi s tem le zamerili Evropi, ki v svoji miroljubnosti ne mara, da bi se kje motil mir, posebno ne na Balkanu, da se ne sproži občna evropska vojna.

Posebno se je pa varal patrijarh glede javnega mnenja. Mož je najbrž o narodnih razmerah v Makedoniji slabo poučen. Mislil je, da se bode mej prebivalstvom v tej provinciji pojavila velika nevolja proti Bolgarom, če se grške cerkve zapro. Narod se pa za naredbe patrijarhove še zmenil ni, da mnogi so bili celo nevoljni nanj zaradi njegovih naredeb. Celó duhovščina ni odobravalá patrijarhovega postopanja. Vse to pa zaradi tega, ker je večina makedonskega prebivalstva slovanska, pravega grškega življa je jako malo, temveč je le nekaj slovanskih renegatov, ki so pa bili posebno nauđušeni za Grke le tako dolgo, dokler je vlada podpirala grški element. Mnogi, ki so bili poprej nauđušeni Grki, so pa sedaj nauđušeni Bolgari. Duhovščina je zgubila svoje dohodke, ker so bile cerkve zaprte, darovi zauje so pa skromno prihajali. Opaziti ni bilo one darežljivosti, na katero se je patrijarh nadejal. Ker so mladi duhovniki grške cerkve Slovani, če tudi ne baš zavedni, vender se je že bilo bati, da prestopijo k bolgarski cerkvi.

Patrijarhu torej ni družega kazalo, nego, da je konec razporu, ker bi sicer bilo helenstvo v Makedoniji še silno trpelo. Zadovoljil se je torej z nekimi majhnimi koncesijami, v glavnem vprašanji je pa odjenjal. Mi se veselimo, da se je ta zazor ugodno za slovanstvo končal, veselimo se pa tembolj, ker je nas preveril, da grštvo v Makedoniji ni trdnjše, nego je nemčurstvo po slovanskih krajih, da je torej le faktor, ki ima kaj veljave le, dokler

ga podpira vlada. Bolj ko se širi omika in narodna zavest mej prebivalci, tembolj napreduje slovanstvo in nazaduje helenstvo in zatorej se za trdno nadejamo, da se bode Makedonija ohranila slovanstvu.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 8. januarja.

Taaffe in Mladočehi.

Nekateri nemški listi vedo povedati, da je grof Taaffe se že hotel pogajati z Mladočehi, pa je dobil z višjega mesta miglje, da se ne sme. Tako sedaj nekda ni misliti, da bi vlada se kaj ozirala na Mladočehi, temveč bode drugod iskala si pomoči. V višjih krogih imajo baje take predsodke proti Mladočehom, kateri so s svojimi agitacijami preprečili spravo, da ni mogoče, da bi Mladočehi mogli postati opora kaki vladi. Nemci se sedaj že veselo, da se približa čas, ko pridejo na krmilo, ker so se vsa prizadevanja grofa Taaffea ponesečila. Čehi se pa pač nemajo preveč bati nemškega vladanja, ker se bode gotovo kmalu pokazalo da s samimi Nemci se v Avstriji ne da vladati.

Ljudsko popisovanje.

V Budejevicah so se pri ljudskem popisovanji godile čudne reči. Delovodja neke večje tovarne in pa načelnik meščanske pivovarne sta zahtevala, da naj jim delavci prineso popisne pole, da jih upišejo za Nemce. Češki delavci pa tega neso hoteli, temveč so vso stvar naznanili okrajnemu glavarstvu. Več delavcev sta tovarna in pivovarna sedaj odpustili. Upati je pa da je vzamejo v delo češki tovarnarji. Proti omenjenemu delovodji in pivovarskemu načelniku se je pa že začela kazenska preiskava zaradi izsiljenja. Kazenska obravnava utegne še lepe stvari spraviti na dan.

Občinske volitve v Prostejevem.

Volilni boj mej Čehi in Nemci bil je posebno v drugem razredu jako hud. V tretjem razredu zmagali so Čehi, v drugem je pa voljenih pet Nemcev in pet Čehov. Kako je z volitvijo v prvem razredu, še ne vemo. Najbrž so zmagali Nemci. Po tem takim bode v mestnem zboru petnajst Čehov in petnajst Nemcev. Ko bi se Nemci ne bili posluževali nepostavnih sredstev, bili bi gotovo Čehi zmagali z vsemi kandidati v drugem razredu. Pokazalo se je, da so Nemci ponarejali pooblastila. Neka ženska je osebno prišla pred komisijo in izpovedala, da je dala pooblastilo le češki stranki, pooblastilo nemške stranke je pa ponarejeno. Volilna

LISTEK.

Tedenske drobtinice.

(Konec praznikov; elegični in veseli čuti; Sokolska ideja; novo življenje iz razvalin; koledniki o sv. treh kraljih; slovanski občevalni jezik; sneg in šolska mladina; začetek šol; primrznen vlak; ljudska števje; novoletna prošnja in pozdrav.)

Hvala bodi Bogu, praznikov je konec, kateri so mi že zares začeli skoraj presedati, akoravno jih imam zdaj nekako bolj v čisljih, nego nekda, ko mi je bilo prav vse jedno, je li dan v pratiki ali v koledarji črno ali rudeče naslikan. Konečno naveliča se človek celó dobrot in tako naveličal sem se tudi praznikov ter se začel želeti po praznični vsakdanjosti, katero pretrga le redni nedeljski počitek. Časnikarsko delo je res pravo Sisifovo delo, komaj si privabil skalo do vrhunca, bajdi zvali se ti doli in početi je znova isto delo, ki se ponavlja dan za dnevom.

Končal sem bil staro leto z nekako elegičnimi občutki, a za trdno sem se nadejal, da novo leto mi bode vzbudilo veseleje nade, in res nesem se varal. Kakor me je z nekako tugo obdal nesrečni

domači prepir, ki se je ugnjezdil v čitalnici naši, tako me je prav veselega storil lep prizor sloge in narodne discipline pri „Sokolu“ oziroma pri občnem zboru, ki se je vršil posebno živahno in bil prav dobro obiskan. Naj bi se Sokolska ideja razširjala povsod po širni domovini slovanski ter pridobivala iskrenih privržencev. Storili so se v to svrhu važni sklepi, od katerih srečne izvršitve bode mnogo pridobila narodna stvar.

Tudi pevska narodna stvar ne bode zaspala v Ljubljani vsled zadnjih neprijetnih dogodkov. Za nas v prvem hipu neprijetno novoletno darilo spremeniti se utegne v kratkem času tako, da bode neopravičeno ono veselje nasprotnikov naših, s katerim so pozdravili to neslogo pokazavšo se v domačem našem taboru. Po znanem nemškem pregovoru se čas preminja, staro se podira, nad razvalinami pa klije novo življenje. Tako naj se dogodi tudi v tem slučaju. Ljubljana ne bode na dolgo ostala brez večjega pevskega zbora, ki bode poleg vrlega „Slavca“ gojil slovansko pesem, ki bode v sebi družil vse one, katerim je res mar za slovensko petje, in tacih hvala Bogu, mislim, da se v Ljubljani baš ne bode mankala.

Da se na Slovenskem o svetih treh kraljih

koleduje je znano. Tako smo imeli v našega lista domovanji tudi kolednike na predvečer k sv. trem kraljem, bili so baš trije, ki so z nekako slavno misijo se približali. Ker pa isti večer svojega namena neso mogli spolniti, vrnili so se dan po svetih treh kraljih še jedenkrat, a bila sta že samo dva, jednega je moralo zamesti, pa še ta dva sta se „slovenskega občevalnega jezika“ tako prestrašila, da jima je kar sapo zaprlo. Radoveden sem, nam li kaka sapa ne prinese še kak tak obisk, če namreč ne bode preveč medlo in nam zopet katerega ne zamede, kar bi nikakor ne bilo čudno, kajti iz kavarne v prvem nadstropji pa do nas je pot sicer kratka, a snega pa za to tim več, kakor povsod po vsem mestu. Tako strašansko je radodarno nebo letos z odvišnim tem belim blagom, da je že zares odveč.

In uboga naša šolska mladina mora v zimskem času iz gorkih posteljic še v temi in še pred osmo uro gaziti daljno pot po snegu in blatu, marsikateri s praznim ali na pol praznim želodcem, ker ima komaj toliko časa, da v naglici zaužije kaj gorkega. Potem pa naj se kdo čudi, da razsaja toliko bolezní mej šolsko mladino. Radoveden sem, bode li kaj hasnil sklep, ki se je nedavno storil v tej zadevi v mestnem našem zboru in bodemo li

komisija je tudi jako pristranski postopala. Sodi se, da se je nemškimi kandidatom več glasov prišlo, nego se jih je v resnici zanje oddalo.

Dolenjeavstrijski deželni zbor

je odklonil Verganijev predlog, da bi se poizvedovalo, koliko posestev se je prodalo od 1848. leta in kakega verodržavne bili so kupci. Ta predlog, ki je bil naperjen proti židom seveda židovski liberalni večini ni ugajal in torej tudi ni bilo pričakovati, da bi bil vsprejet.

Ljudska števila na Ogerskem.

Madjarska glasila neso zadovoljna, da se v popisne pole ima zapisati tudi materinščina. Boje se, da se bode zaradi te rubrike premalo Madjarov naštel. „Egyetertes“ zatorej priporoča, da naj vsakdo upiše v to rubriko narodnost, h kateri želi, da ga prištejejo, brez ozira na to, kak jezik so govorili roditelji njegovi.

Vnanje države.

Dokaz sposobnosti v Rusiji.

Židovski rokodelci v Moskvi bodo nekda v bodoče pred posebno komisijo dokazati morali svojo sposobnost. Delokrog židovskih rokodelcev ne bode strogo nadzoroval. Ko bi kdo ne spoľnjeval dolžnosti, ga bodo kar iztirali. Tako strogo postopanje je pa opravičeno, ker židje večkrat žive z družimi večkrat sleparskimi podjetji ne pa z onim delom, katero naznanjajo oblastem.

Prvi maj.

Tudi letos bode prvi maj delavski praznik v nekaterih krajih. Portugalska zveza delavskih društev je že sklenila, da se ta dan prirede velike demonstracije za osemurni delavnik.

Katoličanstvo v Angliji.

Lani je bila v Angliji jedna nadškofija in pa 14 škofij, na Škotskem so pa bili jeden nadškof in štirje škofje. Katoliških perov je v Angliji in Irski 45, katoliških baronskih rodbin pa 53. Razen tega je pa še mnogo odličnih katoliških rodbin brez plemenskega naslova. Mej tajnimi svetniki je 9 katolikov, mej drugimi tudi minister notranjih zadev in pa veleposlanik v Carigradu V spodnji zbornici je 76 katoliških poslancev. Katoliških cerkva je v Angliji blizu 1300 in duhovnikov 2800, torej dvakrat toliko kakor jih je bilo 1850. leta, ko se je uvela katoliška hierarhija v Angliji.

Dopisi.

Iz Zagorja ob Savi 1. januarja [Izv. dop.] Zopet mi je poročati o našem napredku. Da se živahno gibljemo, priča temu, da smo imeli dne 28. m. m. jeden dan dve slavnosti. Prva slavnost bila je cerkvena. Imeli smo novo mašo, o kateri pa ne morem več povedati, kot to, da smo je bili splošno veseli, ker g. novomašnik je naš domačin in nove maše že nismo imeli več kot jedno četrtstoletje. O tem bi rad več pisal, a ne morem, ker mi ni veliko znano. Prvi načelniki „Sokola“ namreč nismo toliko v milosti pri našem velikem gospodu, da bi bili smeli povabljeni biti!

Druga slavnost, „Sokolovski večer“, zbrala je mnogo domačinov in rodoljubov iz okolice v rodoljuben krog h g. Weinbergerju. Naš „Sokol“ si more čestitati, da se vsakega „Sokolovega večera“ zbere toliko slovenskega občinstva, da se vse vrši v redu, in da je zabava zares prijetna. Temu večeru bil je reditelj brat Žarko Šever. Poleg poučnih govorov omeniti mi je posebno, da je ta večer prvič nastopil naš mešani zbor. To so Vam pevke, te

storili kak korak naprej iz starega pedantizma in se ravnali po družih bolj naprednih narodih, ki v milejših klimatičnih razmerah, nego so pa naše, vendar v zimskem času ne begajo otrok pred deveto uro v šole.

Jako smešno in komično stvar čital sem te dni v uradnem listu, katero je vzel iz modre tete „Marburgarice“, da je namreč nekje na Štajerskem vlak primrznil na relze. Prav tako je bilo čitati, pač s pristavkom, da je to skoro neverjetno — a brez vsacega družega dostavka. A to vé vendar vsak spodnji gimnazijalec, da se pač more zgoditi, da vsled prevelike gladkosti, ki nastane na površji z lahkim ledom prevlečenih koles in relzov preneha fizičen tor (trenje) in se vsled tega pač kolesa vrté, a ne premikajo, kar se opaža celo pri hudem mrazu tudi pri navadnih vozeh na ledenih tleh. Malo peska pod kolesa in vsega čara je konec, primrzneni vlak se takoj odtaja.

Ljudska števila bode skoraj začela podajati na dan razne dogodke, ki so se vršili pri tej umetni fabrikaciji raznih narodnosti po receptu „občevalnega jezika“, za katerega nemško stran so skrbeli razni blagi in neblagi protivniki naši. Seveda večine taci manipulacij in mahinacij niti zvedeli ne

naše Zagorske gospodičine! Gospod učitelj Likar je govoril gotovo iz srca vseh prisotnikov, izražajoč svoje začudenje na nepričakovanem uspehu v petji in nazdravljajoč vrlim pevkom. Saj so pa tudi njegovi lepi napitnici sledili gromoviti: živio! in slava! klici. — Ples je trajal do belega dne. No, te naše plesavke in plesavci se ne utrudijo tako hitro!

Ta večer bili smo Sokoli pa tudi tožni. Brat Žarko Šever se je poslovil od nas, odriniti je moral v novo službo v Metliko. Kdor pozna naše razmere, kdor ve, kaj je idealni in delavni rodoljub društvu na deželi, ta spozna, da naš „Sokol“ ne more biti ravnodušen, da ga je zapustil vrli gosp. Šever. Kakor mu je napil v slovo g. B., tako kličem tudi jaz: „Gospod Šever! Bog Vas živi! Ne pozabite „Sokola!“ Na zdar!“

Ljubljanskega „Sokola“ občni zbor.

(Dalje.)

Sokolova maškarada, ki se je kakor običajno vsako leto priredila na pustni torek dne 18. februvarja prekosila je maškarade prejšnjih let po elegantni unanosti in po lepem številu krasnih mask, izmed katerih se je posebno velikanska skupina vseh slovanskih plemen v narodnih nošah ter vzbudila občno senzacijo. — Za arangement te skupine stekla sta si največ zaslug brat Anton Dečman in gospod dr. Vinko Gregorič, katerima bodi tem potom izrčena najtoplejša zabvala. (Živela!) — Isto tako pa ne smemo pozabiti onih rodoljubnih dam in gospodov, ki so sodelovali pri slovanski skupini ter tako v prvi vrsti pripomogli, da je naša maškarada ohranila svojo staro slavo — Poslednjič izreči mi je še posebno zahvalo bratu Frideriku Soss-u, ki je tudi letos radovoljno prevzel arangement plesa.

Dne 7. aprila priredil je „Sokol“ v deželni redutni dvorani „veliko javno telovadbo“. Vspored predstave obezal je redne in proste vaje na drogu in bradlji, katere so izvajali br. Benčan, Vernik, Šeber, Bratina, Jenko, Kremžar, Škof in Druškovič. — Vaje bile so jako težavne, a vse vršile so se z izredno sigurnostjo in točnostjo. — Uspeh bil je sijajen in priznanje mnogobrojnih gledalcev vsestransko. — „Sokol“ pokazal je pred svetom, da je v istini dosegel svoj prvi društveni smoter — to je, da je v istini uspešno gojil gimnastiko in dajal izpodbudo, priliko in navod-telesnim vajam.

Odbor vzbudil je s tem večje zanimanje za telovadbo, kot najvažnejšo stroko društveno. — Upati je za gotovo, da bodo sicer deloma opravičene pritožbe prejšnjih let, da se telovadba v društvu goji premlačno — s časom popolnem utihnile in da se bode sistematična telovadba mej vsemi „Sokoli“ brez izjeme kmalu popolnoma udomačila.

Telovadilo se je neprenehoma celo leto — seveda — kakor naravno — veliko marljivejše v zimskem času, kakor v poletnem. — Telovadilo se je trikrat na teden in sicer vsak torek, četrtek in petek zvečer od 8. do 10. ure. Telovadbe udeleževalo se je redno 25 do 30 članov.

Posebni oddelek c. kr. profesorjev tukajšnjih srednjih šol telovadil je vsak torek in petek od 6. do 7. ure zvečer pod vodstvom društvenega telovadnega učitelja. — Razven tega ustanovil se je iz društvenih predtelovadcev še poseben ožji telovadni

bodemo, a dobro bi bilo, da se potomcem ohranijo vsaj vse one, do katerih znanja bode mogoče priti, ter, da se dostojno označijo taki fanatiki nemški, ki v svojem nemškem domovanju ne trpe slovenskih prebivalcev, ter jih pode iz hiše. Če se taki slučajji dogajajo celo v središču našem v beli Ljubljani, lahko si je misliti, kaka strast se je gotovo v tem oziru kazala ob mejah, ker so nemški in italijanski mogotci že itak navajeni imeti Slovence za rajo, za pleme podrejeno nemškemu.

Za danes ostal sem lepo doma, kajti po pokrajinah slovenskih je nekako vse bolj tiho, vsaj mi ni prišlo do znanja kaj posebnega, kar bi bilo obračalo pozornost mojo na sebe. Pri tej priliki bi ne bilo odvišno, če bi izrekel uljudno prošnjo do čitateljev teh vrstic naj bi semtertja poročali kako malo dogodbico, katera bi se porabila v okviru teh drobtinic, kakor je to večkrat storil izborni moj koroški prijatelj, ki me je pogosto preskrbel z zanimivim drobižem iz tabora nasprotnikov oziroma njihovih časnikarskih kovačnic. Naj bi ga posnemali tudi drugi in pošiljali take stvari, to je uljudna prošnja, s katero začenja svoje novoletno romanje po slovenski domovini s prisrčnim pozdravom vsem čitateljem Ahasver II.

klub, čegar namen je gojiti telovadbo na podlagi teoretičnega pouka.

Telovadilo se je obče na vseh telovadnih orodjih, na drogu, bradlji, konji, kozlu, na krogih in s palicami. — Posebno pa se je gojilo skakanje — na daljavo, v višino in s palicami ter s tem odpravil oni nedostatek, ki se je tako občutno pokazal pri petindvajsetletnici. — Veliko se je tudi telovadilo na skupnih orodjih in v skupinah. — Priznati se mora, da so se naši marljivi telovadci dovršeno izurili v vseh telovadnih strokah in jaz izražam samo še željo, da bi se v bodoče udeležilo še večje število bratov „Sokolov“ telovadnega pouka. — Društveni telovadni inventar popolnil se je v zadnjem času z novim prepotrebim telovadnim orodjem. — Društvo nakupilo je namreč novo leseno bradljo in lovilnik, kateri služi vseobno predtelovadcem za izvežbanje v višji gimnastiki.

Društvu narasli so s tem sicer večji izredni stroški, a z ozirom na dejansko potrebo ni se upal odbor opustiti naprave prepotrebne telovadnega orodja, kajti bilo mu je zadovoljiti vse društvenike, pred vsem pa napraviti konec večnemu izposojevanju pri tujih nam celo nasprotnih društvih.

V svoji drugi seji dne 2. majnika nastavljal je odbor na mesto odstopivšega br. Veličana Finka, novega telovadnega učitelja v osobi predtelovadca br. Mat. Benčana, kateri je takoj nastopil svojo redno službeno delovanje ter s svojo marljivostjo v prvi vrsti pripomogel, da se je „Sokol“ pri svojih javnih nastopih tako sijajno odlikoval.

Isto tako moram pa tudi pohvalno omenjati naših vrlih predtelovadcev bratov Ivana Vernika, Ivana Bratine, Frana Šebra in Antona Škofa, s katerimi se „Sokol“ po vsej pravici ponašati more.

Naposled mi je na tem mestu še pristaviti, da sta naša najboljša telovadca Mat. Benčan in Ivan Vernik na posebno povabilo sodelovala pri javni telovadbi „Pokupskega Sokola“ dne 15. marca v Karlovcu ter s svojimi izrednimi vajami na drogu in bradlji naše brate Hrvate naukušila in očarala. — „Sokol“ nastopal je pri vseh izletih in veselicah ter se pokazal mojstra v telovadbi.

V zmislu društvenih pravil se pa k telovadbi ne izpodbuja samo neposredno, temveč pospešuje društveni namen s tem, da društvo napravi izlete in druge primerne zabave.

Odbor se je tudi v tem oziru trudil, zadovoljiti društvene člane ter priredil dne 8. junija izlet na Vrhniko in v Bistro. (Tajnik dr. Tekavčič obširneje opisuje ta izlet. Ker je pa ta izlet v našem listu že bil opisan, dodati nam je samo to, da je občni zbor izrekel zahvalo Vrhniškimi damam in rodoljubom, v prvi vrsti županu Jelovškemu.) (Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je 6. t. m. izročil kot pooblaščenec razišlega se Ljubljanskega pevskega zbora v čitalnici bivši njegov denarničar, gospod Oton Pelan, državno dolžno obveznico, glasečo se na 100 gl. — Prapor na-

Doktor Holman.

Božična povest.

(Ruski spisal M. Bójen; preložil I. J. Štefánov.)

(Dalje.)

Uporno, četudi prijenljivo nasprotje, katero je delal Holman vsem tem poskusom, razdražilo je silno Kruzija in razrušilo srčne razmere, vladajoče poprej mej njim in bodočim zétom. Ta nesoglasja, v početku tudi precej pozabljena, pokazala so se pozneje umetno skrita pod kriuko preobilne ljubeznjivosti ter zelo vznemirila gospo Kruzijevo in Edito. Obedve sta bili prepričani, da se Rihard nikdar ne bode izneveril svojemu poklicu, kar je pri njih še bolj povečalo čislanje in sočutje do njega. Seveda je bilo obema predobro izvestno, kam more dovesti nasprotje očetovim nameram in to je bil povod, da sta se vedno bali, mesto da bi se radovali svidenja s Holmanom.

— Nadejam se, Holman, — reče nekega večera Kruzij, prečitavši večerne novine —, da mej Vašimi bolniki nimate zbolélih za davico; v novinah pišejo, da število bolnikov in mrličev in to mej otroki in odraslimi dan za dnevom strašno narasča. Sicer pa nikakor ne sumim, da mi bode dali vedeti, ako bi Vam bilo treba v dotiko priti

rodne jedinosti v kviško držča družba sv. Cirila in Metoda hvaležno beležuje ta odlikujoči jo dar, ki je jasen znak jednako plamteče domovinske ljubavi tudi pri sicer za trenotek nejednako mislečih darovalcih. Ob nesložnosti storjeni složnostni sklep tega daru nam je torej „bonum omen“ za ono prihodnost, v koji nočemo več kruto mej seboj razdruževati sami, kar je usmiljeno združil naš Stvarnik.

— (Ljudsko štetje in „Reichswehr“.) Glede ljudskega štetja je zaukazano, da se ima štetje aktivnega vojaštva vršiti posebej in so se v ta namen izdale posebne „Zählkarten für active Militärs“. Na teh listih je 26 uprašanj, 10. uprašanje je „Umgangssprache“. Glede jezika piše „Reichswehr“, da vojak pozna samo „Dienstsprache“ in „Regimentsprache“, a nobene „Umgangssprache“, zato je bilo neumno uprašati po občevalnem jeziku. Še bolj smešna so pa uprašanja 23. do 26., kjer se vojake upraša, so li na obeh očesih slepi, gluho-nemi, tōpi, kretēni? Misliti pač ni, da bi imel kak aktiven vojak le jedno teh napak, torej je uprašanje zares odveč. Mi z veseljem konstatujemo, da je tudi vojaško glasilo „Reichswehr“ odločno se izreklo proti famozni rubriki: občevalni jezik.

— (Čitalnica Ljubljanska) imela je včeraj zopet izreden občni zbor. Na dnevnem redu bili sta glavni točki: Prenaredba društvenih pravil in volitev začasnega odbora. Prenarejena pravila so se prečitala in vsprejela. Večina paragrafov ostane neizpremenjenih, glavna prememba je v tem, da se je število vodstva znižalo s 15 na 11, namreč na predsednika, katerega ne voli več odbor, ampak občni zbor in na 10 odbornikov. Na podstavi novih pravil, ki se vladi predlože v potrditev, bila je potem nova volitev. Oddanih je bilo 42 listkov. Izvoljeni so gg.: dr. vitez Karol Bleiweis-Trsteniški predsednikom, odborniki pa: dr. Vinko Gregorič, dr. Matija Hudnik, Avgust Skaberné, Fran Ravnikar, Miroslav Soos, Fran Drenik, Andrej Senekovič, Anton Dečman, Evgen Lah in Karol Pirc. Odbor ta posloval bode začasno, dokler ne bodo nova pravila potrjena. Potem se skliče zopet občni zbor, ki bode volil nov odbor.

— (Ljudska štetev.) Ker se čuje od več strani, da so se godile razne samovoljnosti in nepostavnosti, bilo bi dobro, če bi se vsak tak slučaj naznanjal uredništvom slovenskih časopisov, ali pa tudi dotičnim političnim društvom, da se o svojem času vse to more primerno porabiti.

— († Josip Sanci-Nemec.) V Šklednju umrl je v najlepši moški dobi občespoštovani rodoljub, predsednik pevskega društva „Velesila“ in „Gospodarskega društva v Šklednji“, posestnik g. J. Sanci-Nemec. Izguba vrlega domoljuba je za Tržaško okolico tem bolj občutljiva, ker baš v I. volilnem okraji tacih značajnih mož primankuje, kakor je bil pokojnik.

— („Brusa“) izšla je danes 1. letošnja številka z mnogovrstnim gradivom. Ta številka zakasnita se je za par dni, ker naročene podobe neso došle pravočasno.

— (V mestni ubožni hiši) umrla je v tork Helena Brecljnik, izvestno najstarejša ženska v Ljubljani, kajti poročena je bila 1795. l. V ubožni

hiši je sploh vedno znaten kontingent od 70 do 90 let starih ljudij, ki pri svojih skromnih razmerah vender dolgo žive.

— (V Celji) je po ljudskem štetju 6219 prebivalcev. Pred desetimi leti bilo jih je 5339.

— (Vreme.) Pretekli dni in tudi danes skoro neprestano sneži. Sneg zapadel je izredno na debelo in promet je na vse strani otežkočen. Vlaki so včeraj imeli skoro vsi zamude, poštni vlak zakasnili se je za tri ure. Veliko bode treba napora in troškov, da se ogromne snežne plasti potrebi.

— (S Primskovega pri Kranji) se nam poroča, da se je ondu ustanovila nova šola. Dokler se ne napravi novo šolsko poslopje, poučevalo se bode v faroži, katerega je g. Anton Mežnarc, dekan Kranjski in ob enem predsednik krajnemu šolskemu svetu na Primskovem prepustil brezplačno v ta namen. Sploh se je ta gospod jako trudil, da se je šola tako kmalu ustanovila ter s tem pokazal, kako gorke mu srce bije za napredek in blagostanje milega nam naroda. — Veliko skrbi in truda za novo šolo imel je tudi g. Jakob Dolinar, posestnik in gostilničar na Primskovem Slava!

— (Čitalnica v Senožečah) je imela na sv. treh kraljev dan občni zbor in si je izvolila predsednikom: g. Janka Rahnéta, notarja v Senožečah, blagajnikom: g. Ant. Kuralta, davčnega kontrolorja, v odbor pa gg.: Frana pl. Garzarolija, Frana Mohorčiča, Antona Sušo, učitelja Levstika in oskrbnika Czurdo.

— (Vabilo k pevskeemu večeru,) katerega priredi „Litijsko pevsko društvo“ na korist društvene zastave v nedeljo dne 11. t. m. v prostorih g. Lajovica (gostilna pri „Mostu“) s prav izbranim vspehom. Podporniki ustoppine prosti, neudje pa plačajo 30 kr. Začetek točno ob 1/2 8. uri zvečer. Vse prijatelje petja k prav obilni udeležbi vabi tem potom odbor.

— (Veliki ples „Delavskega podpornega društva“) v Trstu bode v soboto dne 17. t. m. v sijajno okrašenem gledališču „Fenice“. Šestnajst parov v narodnih oblekah bode plesalo narodni ples „Kolo“.

— (Pevsko društvo „Adrija“) v Barokvljah priredi v nedeljo 11. t. m. veselico s plesom.

— („Pevsko in bralno društvo na Opčini“) dobilo je od vlade potrjena svoja pravila ter ima prvi redni občni zbor v nedeljo dne 11. t. m.

— (Novi kolodvor na Reki) se je brez posebnih slavnosti odprl na novega leta dan ter izročilo poslopje svojemu namenu.

— (Akademija biciklistov „Hrvatskega Sokola“) Kakor smo že naznanili, priredi klub biciklistov „Hrvatskega Sokola“ v Zagrebu dne 11. t. m. veliko akademijo. Kakor so nam javlja bode tudi klub slovenskih biciklistov v Ljubljani zastopan v lepem številu in sodeloval pri tej slavnosti. Zanimanje in priprave so velike, kakor razvidimo iz dopisov. Veseli nas ta novi pojav vzajemnosti hrvatsko-slovenske.

— (Petrolje na Hrvatskem.) Pri gradnji neke ceste v Križevački županiji našli so se izvori petrolja v šumi Medvednjak blizu sela Ribnjak, kjer se je na treh krajih za poskušajo navrtala

zemlja v globini od 124, 146 in 219 metrov. Dozdaj spravijo sisalke samo 12 litrov petrolja vsak dan na svetlo. Skupno izsesalo se je 113 ton petrolja. Podvzetniki Ofenheim in Linger z Dunaja hote v spomladi vrtanje nadaljevati.

Slavno uredništvo „Slov. Naroda“!

Sklicujoč se na §. 19. tisk. zak. želim, da z ozirom na notico, objavljeno v Vašem listu dne 1. jan. 1891, natisnete nastopni stvarni popravek:

Ni res, kar Vi pravite, da veste iz gotovega vira, da bo podpisani delal župnijski izpit dne 13. t. m., ampak delal ga bo pozneje.

Ni res, da je podpisani uprizoril po svojih pristaših mej Krakovci in Trnovci strastno agitacijo za to, da bi dobil Trnovsko župo; res pa je, da podpisani zato ni nagovoril nobenega Trnovca in Krakovca, res je dalje, da se je branil, ko so ga odlični farani zato nagovarjali in da se je naposled vdal le njih ponovljeno izraženim željam, da naj prosi za faro.

Ni res, da bi bil znak posebne milosti, ako koga mej letom pusté h konkurzu; res pa je, da ima po kanoničnem pravu in po določilu, ki ga je izdal pokojni knezoškof Krizostom dne 25. febr. 1876. l., vsaki duhovnik v ljubljanski vladikovini pravico oglašiti se za konkurz, kadar je izpraznjena kaka fara in da sta se za ta mesec dva oglašila h konkurzu in tudi dovoljenje dobila.

V Ljubljani, dne 5. januarja 1891.

And. Kalan.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sofija 7. januarja. Luckanov, Cankova zet, zaradi zarote proti knezu Ferdinandu iz Bolgarske v Avstrijo iztiran, odpotoval je čez Lvov v Rusijo.

Pariz 7. januarja. Ferry protestuje proti trditvi, da bi bil tiral Nemčiji prijazno politiko in ponaša se, da je on ugladil pot francosko-ruskemu zblizenju.

Madrid 7. januarja. V poučenih krogih se zagotavlja, da je španjska vlada sklenila odpovedati španjsko-italijansko trgovinsko pogodbo.

Lübeck 7. januarja. Vsled snežnega meteža železnični promet pri Travemünde popolnoma ustavljen. Parobrod „Caprivi“ je na morji zamrznil in se boje zanj.

Novi Jork 7. januarja. General Miles doposlal je nastopno brzojavko: Pet najmočnejših tolp ustaških Indijanov prišlo včeraj v Pinerédge in se udalo. Upa se, da bodo vsi Indijani ta vzgled kmalu posnemali.

Dunaj 8. januarja. „Wiener-Zeitung“: Ministerski svetnik Rumler imenovan predsednikom nadsodišču v Pragi.

Dunaj 8. januarja. Sumarično štetje prebivalstva Dunajskega dne 31. decembra brez predkrajev, garnizije in stanovalcev v dvornih poslopih dalo kosmato bilanco 809.443. Od leta 1880. pomnožilo se je torej prebivalstvo za poldrugi odstotek.

Dunaj 8. januarja. Avstro-ogerska banka določila diskont na 4 1/2, skupno divi-

s takimi bolniki, tako gotovo, kakor bi jaz v nikakem slučaju! . . .

Doktor se je nasmehol.

— V svojem oddelku imam že nekaj tdnov precejšnje število takih bolnikov — reče doktor. — Kateri zdravnik v mestu nima tacih slučajev mej svojimi bolniki?

— Kruzij je močno zarudél.

— In Vi se drznete — je vsklikol ves vznemirjen bankir — vsaki čas prihajati v naš dom, podavati roko Editi, da, jo celo poljubljati? —

— Jaz ravnam, kolikor mi mogoče previdno — dragi tast — reče Holman. — Zdravnik mora se zmatrati zavarovanega proti nalezljivim boleznim, sicer bi nikdar ne mogel z doma brez strahu záse in za svojo družino. Moja draga Edita se bode vsemu temu privadila. —

— No zakaj neki — vsklikne Kruzij — na tako čuden način poskušavati njeno junaštvo? Da, ko bi bila neobhodna potreba držati se vašega poklica, kot jedinega viru dohodkov, to bi bilo lahko umevno. — a gledé na to, da imate pravico in priliko izbrati si drugo polje svoji delavnosti, ne umanjševaje blagostanja sveji družini, mi je vaše nasprotje nehoté dokazom, da Vam nedostaje ljubezni

in zanimanja! Da Vam odkrito povém, jaz ne morem dalje ni misliti o prihodnosti svoje Edite, katera bi bila soproga praktikujočega zdravnika! Mojo jedino hčer, obdano dosehmal z ljubeznijo in zanimanjem, pričakuje življenj polno nemira, strahú in mučne zapuščenosti! . . . —

Ta večer, ko sta se pričkala oče in zet, kar je bilo uzrok, da je Holman prej odšel, nego po navadi, bil je prvi od onih teških in mučnih večerov, katere je morala Edita, prelivaje grenke solzé, še preživeti. Prvo sredstvo, s katerim je bankir skušal prisiliti doktorja, da se odpove poklicu svojemu, bila je pripóved, za časa razsajoče epidemične bolezni obiskavati nevestin dom. Ko pa se je vrnila pomlad, ko je pomlajena narava oprostila se ledenih okóv, postal je v srcih zaročencev zimski mraz: zaróka, izvršivši se pri takó srečnih okoliščinah, bila je razdrta po očetu samem, kar je, kakor ni bilo drugače pričakovati, podalo bogate gradivo za mestne klepetulje! —

Prešli so tedni in meseci. Edita odpeljala se je s svojo materjo v kopališče in vsaka dotika in občenje mej zaročencema bilo je nemogoče. Ko se je nekega dné v jeseni, vrnivši se že iz kopališča, Edita z materjo vozila na sprehod, imel je Rihard

priliko videti na mlade device obledelem lici sledove brezuspešne borbe. To ga je strašno zbolelo v rahločutnem srci. Edita ni zapazila svojega ljubimca; mati pa mu je s potrtem obrazom vrnila njegov očitovanja polni pogled. —

Potrta in od skrbij poraženi obraz gospe Kruzijeve bila je posledica ne le sočutja do nesrečne svoje hčerke, ampak tudi do svojega moža, ki si je sam očital, da se je zmatral uzrok porušene sreče svojega preljubega otroka. Navzlic temu bil je bankir trdo uverjen, da naklonjenost, porodivša se pri tako romantiških razmerah ni mogla zasadiati globokih korenin in da se prestanek prve ljubezni ne more preveč globoko izraziti pri mladi deklici. On je mislil, da se morajo solze in togovanje hčerino, kakor v otroških letih, utešiti z raznimi darili in razvedrenjem; no z začudenjem in žalostjo se je moral prepričati, da so vsa prejšnja toli uspešna sredstva sedaj zamán! Po prvih brezupnih dneh nastopila je tih in krotka pokornost in če je tudi Edita v tolažilo svoji materi odgovarjala, da je Rihardu, kakor poprej, zvesta ostala ter upa na premeno očetovih nazorov: vender očetu samemu nikdar ni črhnila besedice niti o svoji ljubezni, niti o svoji uadi. (Dalje prih.)

dendo za 1890 s 47:30 na delnico, kupon družega poluleta 1890 torej s 32:30.

Dunaj 8. januarja. Za umrlega vojvodo Leuchtenberskega zaukazano osemredno dvorno žalovanje počeni od 9. januarja.

Razne vesti.

(V švedskih deklisnjih šolah) se bodo v bodoče učili tudi kuhari. Pouk v kuhinji bode dopoldne, da bodo učitelji in učenke za kosilo po jedli, kar bodo skuhale. Učenke se bodo razdelile v več oddelkov po pet učenk in vsak tak oddelk imel bode skuhati jedno jed. Vsaka učenka bode morala učiteljici pismeno poročati, kako in od česa je jed pripravila. Nadejajo se, da na ta način izgoje dobre gospodinj.

(Homerov ciklop) ni fantazija. Takovo anomalijo človeškega bitja pokazal je te dni profesor Olshaezen na svoji kliniki v Berlinu. Dostižnik ima samo jedno oko, a na sredini čela nad očesom nahaja se nos.

(Stoletna ženska.) Najstarša oseba v Gollubu je neka 104 leta stara ženska, katere pa neso ostavile niti telesne, niti duševne moči. Njen najmlajši sin je posestnik v Vzhodni Prusiji in je dopolnil že 71. leto. Ta ženska rojena je v Gollubu in razen Dobrzyna ne pozna nobenega mesta. Železnice še ni videla. Unukov in prauukov ima 89.

(Speče dekle.) V Bolgini je mlada devojka tako trdno zaspala, da se 27 dni ni prebudila. Ves čas ni užila nobene hrane.

(Afriške ženske.) K angleškemu potniku je v puščavi Sabari prišlo več dvanajstoric žensk razne starosti in razne barve. Sprva so ga debelo gledale in molčale. Potnik dal jim je sladkorja, kar je pomagalo, da so zgovorne poslale. Vprašale so ga, če je oženjen in če bi izmed njih hotel katero vzeti za ženo in so li kristijanske ženske lepše, nego so one. Odgovoril jim je, da hoče jedno vzeti, ko se bode vračal skozi puščavo iz osrednje Afrike.

S tem se je pomagal iz jedne zadrege, pa so ga spravile kmalu v drugo. Vprašale so ga, katera je najlepša. On je odgovoril, da so vse lepe in se torej ne more odločiti. To je pa vzbudilo smeh in jedna stara ženska je zaklicala: „Vzemi jedno izmed mlajših, tukaj je hej moja!“

(Gosse je razletela.) Berolinski krčmar je dobil jako debelo gos, ki je tehtala 17 funtov. Hotel jo je prirediti svojim gostom. Pri ognju se je pa unela gosja mast in kuharica je hitro vrgla gos v vodo. Nastalo je močno cvrčanje in gos se je razpočila, tako, da se je toščica po vsej kuhinji razletela.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto glđ. 4.60; za pol leta glđ. 2.30; za četrt leta glđ. 1.15.

„Dijaški kuhinji“ v Celji

darovali so nadalje v času od 24. julija do konca leta 1890. sledeči gospodje podporniki:

Rotner Jože, c. kr. sod. pristav	2 glđ.	— kr.
Pučelik Miroslav, c. kr. davkar	—	50 "
Neschmach Jože, davk. kontrolor	—	50 "
Stumberger Miroslav, davk. pristav	—	50 "
Toplak Fran, davk. pristav	—	20 "
Arzenšek Josip, davk. pristav	—	30 "
Anton pl. Iljašič, c. kr. sem. knjigovodja v p.	1	—
Jurkovič Fran, nadučitelj	1	—
Debelak Janez, učitelj	—	50 "
Ferlinec Fran, učitelj	1	—
Neimenovan	1	—
Gospodična Tončka Gesner	1	—
Strecher Seb., c. kr. kancelist	—	30 "
Javornik Stefan, tajnik	—	30 "
Sket Rok, krojač	—	50 "
Žuraj Janez, krčmar	—	50 "
Opalk Ivan, trgovec	1	—
Šnarijski kvartopirci pri igri „durak“	5	65 "
Wutt Simon	—	50 "
Marzidovšek J., c. kr. vojni kapelan	5	—
J. Selih, kapelan v Reichenburgu	5	—
Erjavec Peter, župnik v Trbovljah	5	—
Dr. Gustav Ipavc v St. Juriji	5	—
Dr. Benj. Ipavc v Gradcu	2	—
Dr. Ivan Ev. Lipold, župnik in dež. poslanec v Smartnem	5	—
Slavna posojilnica v Makolah	10	—
Mikuš Fran, dekan v Konjicah	5	—
Mat. Dedič, učitelj v Bočni, poslal je pet škafov krompirja in jeden škaf fižola.	—	—
Fran Gerec, posestnik v Piščah	2	—
Slavni okrajni zastop Celjski	100	—

Vsem blagim dariteljem izrekamo s tem najtoplejšo zahvalo. Ob jednem se pa obračamo vsestransko z najuljudnejšo prošnjo do njih, da našo „Dijaško kuhinjo“ tudi v bodoče podpirati blagovolé.

V tekočem šolskem letu razdeli se vsak dan 23 kosil po 20 kr., kar bode stalo nad 1300 glđ. Hrano dobiva 62 revnih dijakov.

Darovi naj se blagovolé pošiljati na „Dijaško kuhinjo“ v Celji ali pa na blagajnika g. Frana Lončarja, tajnika „Posojilnice“ v Celji.

Mihael Vošnjak,
predsednik društva.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Tuji:

7. januarja.

Pri Matiči: Kotnik z Vrhnik. — Steinbrück iz Gradca. — Vogel s Češkega. — Thumel z Dunaja.

Pri Slonu: Rosenberg, Plan z Dunaja. — Pamer iz Gradca. — Jerše iz Dobovca. — Kalčić iz Novogamesta. — Kutu iz Budimpešte. — Bettelheim iz Kaniže. — Wagner iz Pulja.

Pri avstrijskem cesarji: Rupert s Krškega. — Vavpotič, Dornik iz Tržiča.

Pri bavarskem dvoru: Glantschnig iz Solnograda. — Scheffling iz Beljaka.

Umrli so v Ljubljani:

5. januarja: Marija Štrukelj, slikarjeva žena, 32 let, Dunajska cesta št. 7, za jetiko. — Marija Verhovec, gostija, 56 let, Kravja dolina št. 11, za rakom. — Ana Pakj, delavčeva žena, 67 let, sv. Petra cesta št. 56, za jetiko.

6. januarja: Alojzija Orel, zasebnica, 60 let, Gruberjeva cesta št. 1, za otrpnenjem pluč. — Karol Gerdina, kurjačev sin, 8 let, sv. Martina cesta št. 11, za vnetjem možganov. — Helena Brecljnik, mestna uboga, 95 let, Karlovska cesta št. 7, za oslabljenjem. — Avzant Avbelj, pekov sin, 18 let, sv. Petra cesta št. 7, za jetiko.

7. januarja: Terezija Kozina, šivilja, 50 let, Gradšče št. 11, za jetiko. — Benedikt Span, črevljarjev sin, 10 mesecev, Dunajska cesta št. 8, za božjastjo.

8. januarja: Karol Bitenc, merosodni uradnik, 46 let, Krakovski nasip št. 18, za jetiko.

V deželni bolnici:

6. januarja: Jera Cimerman, gostija, 70 let, za rakom.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. jan.	7. zjutraj	732.2 mm.	-7.2° C	brevz.	obl.	11.10 mm.
	2. popol.	730.5 mm.	-5.8° C	sl. vzh.	snež.	
	9. zvečer	730.1 mm.	-7.0° C	sl. vzh.	snež.	

Srednja temperatura -6.7°, za 4.1° pod normalom.

Dunajska borza

dné 8. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včeraj	—	danes
Papirna renta	glđ.	90.25	—	90.60
Srebrna renta	glđ.	90.40	—	90.75
Zlata renta	glđ.	107.—	—	107.7.
5% warena renta	glđ.	103.40	—	103.75
Akcije narodne banke	glđ.	993.—	—	997.—
Kreditne akcije	glđ.	306.—	—	307.—
London	glđ.	113.90	—	114.65
Srebro	glđ.	—	—	—
Napol.	glđ.	9.05 1/2	—	9.09
C. kr. cekini	glđ.	39	—	39.42
Nemške marke	glđ.	55.90	—	55.20
4% državne srečke iz l. 1854	glđ.	250	180	glđ. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1854	glđ.	100	177	50 "
Ogerska zlata renta 4%	glđ.	—	102	70 "
Ogerska papirna renta 5%	glđ.	—	100	30 "
Dunava reg. srečke 5%	glđ.	100	121	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	glđ.	—	113	—
Kreditne srečke	glđ.	100	181	—
Rudolfove srečke	glđ.	10	19	—
Akcije anglo-avstr. banke	glđ.	120	165	20
Tramway-društ. velj.	glđ.	170	220	—

Tužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest o smrti našega iskreno ljubljene soproga, očeta, sina, brata, vsaka in strijca, gospoda

KAROLA BITTENCA

c. kr. merosodca

kateri je danes zjutraj ob 3. uri, previden s svetimi zakramenti za umirajoče, po dolgi mučni boleznini v 47. letu dobe svoje mirno v Gospodu zaspal.

Truplo predragega rankega bode v petek, dne 9. t. m. ob 3. uri popoldne v hiši žalosti, Krakovski nasip št. 16, blagoslovljeno in potem na pokopališče pri sv. Kristofu v grob svojih sorodnikov k večnemu počitku položeno.

Sv. maše zadušnice se bodo služile v Trnovski farni cerkvi.

V Ljubljani, dne 8. januarja 1891.

Terezija Bittenc roj. Grablovič soproga. — Marija, Karol, Lujiza, Josip otroci. — Marija Bittenc mati. — Marija Zupanz, Ana Gerber sestri. (17)

Zahvala.

Za topla sočutje, ki se je tolikrat pokazalo mej boleznijo in o smrti moje ljubljene matere, gospe

Terezije Schusterschitz

roj. Gollmaier

izrekam s tem najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, dné 7. januarja 1891.

Ivan Schusterschitz,

(10) c. in kr. nadporočnik.

Pri odhodu z Vrhnik kličem vsem znancem in prijateljem, posebno gospodom čitalničnim udom gromoviti

„Na zdar!“ in „Živio!“

Vinko Premk,

(14) c. kr. davk. vezb.

Izurjenega dacarja

vsprejme takoj (13-1)

društvo daca v Radovljici.

Deček

iz dobre rodbe vsprejme se takoj pod ugodnimi pogoji v prodajalnico z mešanim blagom. — Več se izve pri J. Modicu v Novi vasi pri Rakeku. (9-2)

Razpis službe občinskega zdravnika

za občino Bolškega okraja z 8000 prebivalci. — Letna plača 785 glđ., od vojaške posadke navadno 120 glđ., za cepljenje kozic do 100 glđ. Takse za vizite, razven občinskih revežev, mrliški ogledi, sodnijske preiskave, odškodnine za vožnje itd. honorirajo se po dogovoru. Slovenci-katoličani imajo prednost. Prošnje na županstvo v Bolci do 31. januarja 1891.

Županstvo v Bolci

dne 5. januarja 1891.

(15-1)

Župan: Matija Jonko.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani cen.

- 1. zvezek:** Deseti brat. Roman.
- 2. zvezek:** I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz njegovega življenja.
- 3. zvezek:** I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov litovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrbani Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlóska sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
- 4. zvezek:** I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojina. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klošterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
- 5. zvezek:** I. Hei mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetkega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
- 6. zvezek:** I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovci. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.
- 7. zvezek:** I. Lepa Vida. Roman. — II. Ivan Erazem Tatenbah. Izviren historičen roman iz sedemnajstega veka slovenske zgodovine.
- 8. zvezek:** I. Cvet in sad. Izviren roman. — II. Bela ruta, bel denar. Povest.
- 9. zvezek:** I. Doktor Zober. Izviren roman. — II. Mej dvema stoloma. Izviren roman.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 glđ. Pri vnanjih naročilih velja poštnina za posamični nevezani zvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naročé skupno najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v (37-53)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Gospodske ulice 12. Gospodske ulice 12.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.